

جنگ ستاره‌ها برای جانشینی جهانیش ۴ مشتری و یک بلیت

سمیه مهدی پور
خبرنگار

در جریان بازی تیم ملی ایران با هنگ‌کنگ در حالی که تیم ایران با ۲ گل از حریف خود پیش بود، علیرضا جهانیش نقش زمین شد و از کادرفنی خواست تا تعویض شود. بعد از بازی مشخص شد که جهانیش از ناحیه همسترینگ دچار مصدومیت جزئی شده و از همین رو به بازی با ازبکستان نخواهد رسید. جهانیش بلافاصله به هلند پرواز کرد تا ادامه درمان خود را در هلند و زیر نظر پزشکان اروپایی دنبال کند و از همین رو برابر ازبکستان غایب خواهد بود. همین یک جای خالی در ترکیب اصلی تیم ملی رقابت شدیدی را بین مدعیان نیمکت‌نشین به راه خواهد انداخت تا در برابر ازبکستان بازی کنند. بر این اساس، به بررسی گزینه‌های احتمالی برای جانشینی وی در بازی با ازبکستان خواهیم پرداخت.

مهدی ترابی

ترابی در دقیقه ۷۰ بازی با هنگ‌کنگ به جای محمد محبی وارد بازی شد و عملکرد قابل قبولی از خود به نمایش گذاشت. وی در چند صحنه پایه‌گذار حملات تیم ملی بود که در مهم‌ترین آن، سردار آزمون را در موقعیت خوب گلزنی قرار داد که وی توپ را به مهدی طارمی داد که در موقعیت آفساید قرار داشت. با وجود اینکه جهانیش در پست وینگر راست بازی می‌کند و ترابی در پرسپولیس در سمت چپ بازی می‌کند، این احتمال وجود دارد قلعه‌نویی در بازی با ازبکستان از ستاره پرسپولیس به عنوان جانشین جهانیش استفاده کند. از طرفی نیز این امکان وجود دارد با توجه به سابقه حضور محمد محبی در سمت راست خط حمله استقلال در فصل گذشته، وینگر روستوف در سمت راست به جای جهانیش بازی کند و ترابی در سمت چپ خط حمله به کار گرفته شود.

مهرداد محمدی

ستاره استقلال در فصل جاری به امید

اینکه به لباس تیم ملی برسد، به لیگ برتر بازگشت اما در بازی با هنگ‌کنگ در لیست ۱۸ نفره تیم جایی نداشت و از روی سکو بازی را تماشا کرد. با مصدومیت جهانیش حالا این فرصت برای محمدی پیش آمده تا به ترکیب اصلی برسد. مهاجم محبوب جواد نکونام در این فصل در ترکیب استقلال در سمت راست خط حمله این تیم درخشیده و به لباس تیم ملی نیز رسیده و شاید در بازی با ازبکستان این بازیکن جانشین جهانیش در ترکیب تیم ملی شود.

امید ابراهیمی

امیر قلعه‌نویی در برابر هنگ‌کنگ از سیستم ۴-۲-۴ لوزی استفاده کرد و سعید عزت‌اللهی به عنوان تک هافبک دفاعی ایران به میدان رفت و جلوی او سامان قدوس بازی کرد. با مصدومیت جهانیش ممکن است امیر قلعه‌نویی سیستم تیمش را تغییر داده و از ۴-۲-۴ خطی استفاده کند. در این صورت احتمال دارد که قدوس به وینگر راست برود و امید ابراهیمی در کنار

رضا اسدی

دیگر بازیکنی که سرمربی تیم ملی می‌تواند از او به جای جهانیش در ترکیب تیم ملی استفاده کند، رضا اسدی آقای گل رقابت‌های لیگ برتر است. بعد از مصدومیت جهانیش در بازی با هنگ‌کنگ، اسدی با نظر قلعه‌نویی جانشین وی شد و به نظر می‌رسد او نیز یکی دیگر از گزینه‌های قلعه‌نویی در پست وینگر چپ باشد.

محک دشوار و مهم قلعه‌نویی

نبرد با ازبکستان در خانه حریف بدون شک سخت‌ترین نبرد تیم ملی کشورمان در رقابت‌های مرحله اول انتخابی جام جهانی ۲۰۲۶ به شمار می‌رود.

البته که از یک‌ها در بازی برگشت هم می‌توانند برای ایران دردسرساز فین باشند اما در زمین خود، مسلماً با استفاده از امتیاز میزبانی و حضور هواداران شان قدرتی دوچندان پیدا می‌کنند.

دوره دوم حضور امیر قلعه‌نویی روی نیمکت ایران، با نتایج خوب همراه بوده و سرمربی تیم ملی امیدوار است که این روند را در بازی امروز و البته تا پایان رقابت‌های انتخابی جام جهانی حفظ کند.

تقابل قبلی قلعه‌نویی در رقابت‌های کافا با ازبکستان گرچه با برد ایران به پایان رسید اما نمایش متزلزلی بویژه در خط دفاعی را از تیم ملی شاهد بودیم که موقعیت‌های خوب و گاه عجیبی را نصیب حریف کرد و اگر درخشش پیام نیازمند در آن بازی نبود شاید اولین شکست قلعه‌نویی در تیم ملی همان جا رقم می‌خورد.

این بار اما اهمیت رقابت برای هر دو تیم به مراتب بالاتر از نبرد کافا است. قلعه‌نویی تیمی که عملکردی نامیدکننده در جام جهانی با کارلوس کی‌روش داشت را تحویل گرفته و توانسته تا حد زیادی تفکرات صرفاً دفاعی مربی پرتغالی را از تیم ملی دور کند و در کارهای تهاجمی تحول مثبتی در تیم ایجاد کند.

باز امروز، آزمون دشوار و البته مهمی برای قلعه‌نویی به شمار می‌رود.

ازبکستان - ایران؛ آسان‌گیری ممنوع!

نبرد با آقای تردست

آیسان سعیدی

خبرنگار ورزشی

بازی برابر ازبکستان در تاشکند همیشه دشوار است. این درست که در سال‌های اخیر ازبکستان هم همانند قطر بدل به یک حریف دائمی و خانگی برای ما شده و از فرط تکرار و تعدد مسابقه با ازبک‌ها حتی کوچه‌پس‌کوچه‌های تاشکند را نیز از بر شده‌ایم اما هیچوقت نباید این آشنایی و این تکرار ما را فریب دهد.

در اغلب بازی‌های سریالی، ایران دست بالا را داشته و مقابل حریف برنده از زمین خارج شده که آخرین آن به فینال جام کافا باز می‌گردد. مسابقه‌ای که چند ماه پیش برگزار شد و ایران در حضور تماشاگران حریف با گل آزمون حریف را شکست داد و قهرمان شد.

در حقیقت ازبکستان نقش یک بازنده همیشه‌گی و خوب را برای فوتبال ایران ایفا کرده اما این تصور که آنها قرار است تا ابد به ما بیازند، می‌تواند مسیر رو به شکستی تلخ باشد.

آسان‌گیری برابر یک حریف چغر و پدیدن که فوتبال را با مؤلفه‌های تاکتیکی بازی می‌کند و همیشه تک ستاره‌های بزرگ و تأثیرگذار در ترکیب خود داشته، یک اشتباه بزرگ است. اشتباهی که می‌تواند تاوان بزرگی داشته باشد.

روی نیمکت ازبکستان یک نام آشنا نشست. نامی که

سال‌هاست در آسیا کار می‌کند و همیشه برای فوتبال ایران لقمه‌ای گلوگیر بوده.

سرکو کاتانچ سرمربی نام‌آشنای ازبک‌ها شاید مهم‌ترین چهره این بازی باشد. کاتانچ سال‌ها روی نیمکت عراق همیشه موی دماغ فوتبال ایران بود.

یک شکست در جام ملت‌های ۲۰۱۵ استرالیا، یک شکست در بازی دوستانه و تساوی در جام ملت‌های ۲۰۱۹ امارات نشان می‌دهد که کاتانچ در برابر ایران همیشه یک مربی دست نیافتنی محسوب می‌شده. او شاید از محدود مریبان حاضر در آسیا بود که هیچگاه کی‌روش را برایش نتوانست به یک برد خوب و مقتدرانه دست پیدا کند. کارنامه کاتانچ به اندازه‌ای برابر فوتبال ایران خوب بود که بعد از جدایی کی‌روش پس از جام ملت‌های ۲۰۱۹ یکی از گزینه‌ها برای جانشینی مربی پرتغالی به شمار می‌رفت.

کاتانچ حتی در مقطعی به عنوان گزینه اصلی هدایت تیم امید ایران مطرح شد اما شخصاً آن را نپذیرفت و اعتقاد داشت که تیم امید ایران در حد او نیست و تنها هدایت تیم ملی ایران را قبول می‌کند.

کاتانچ بعد از عراق به تاشکند سفر کرده و حالا سرمربی ازبکستان است و نخستین مأموریت جدی او برآورده کردن آرزوی دیرینه ازبک‌ها برای راهیابی به جام جهانی خواهد بود.

ثابت می‌کند که او تیم ملی ایران را مثل کف دستش می‌شناسد و فرمول به دردسرها انداختن ما را به خوبی بلد است.

تقابل او با امیر قلعه‌نویی قطعاً مهم‌ترین تقابل این بازی است. او حالا می‌خواهد ثابت کند که شایستگی و استحقاق نشستن روی نیمکت تیم ملی ایران را داشته. مردی که در عراق تردستی‌های زیادی داشت و حالا در تاشکند تردستی‌های تازه‌ای را برای ما رو خواهد کرد.

جهانی از تمامی قاره‌ها تیم‌ها حضور دارند و احتمال رویارویی با حریف آسیایی در مراحل حذفی هم ضعیف است. کادرفنی تیم ملی تماماً دو برنامه مجزا را تعریف خواهد کرد و غیر از این هم انتظاری نیست. ما دو سال و نیم تا جام جهانی وقت داریم و وقت آنجائی نیست. موظف هستیم تا سخت کار کنیم. من خیلی امیدوارم تا با این کادرفنی نتایج خوبی بگیریم و باید نقشه راهی که تعریف می‌کنیم ما را به اهدافمان برساند. فراموش نکنیم هیچ حریفی ضعیف نیست و باید انتظار آن را بکشیم تا با حریفانی بازی کنیم که برخلاف انتظار می‌توانند بازی‌های بسیار خوبی انجام دهند.

شگفتی در تورنمنت‌ها همواره وجود داشته و تیم‌های صاحب نامی غافلگیر شده‌اند. تیم زیر ۱۷ سال ایران توانست برزیل را شکست دهد و با حداقل اختلاف به انگلیس

باخت؛ بنابراین نام و آوازه هیچ تیمی را برنده نمی‌کند. برنده شدن به تدارکات و نحوه آماده‌سازی یک تیم مرتبط است و اینکه در جریان بازی‌ها چگونه آموزه‌ها و مهارت‌ها را یک نقطه مشترک دارند و آن زمان کم است. نهایتاً ۱۲ روز پیش از تورنمنت تیم را در اختیار می‌گیرند؛ چون بازیکنان به تیم‌های باشگاهی خود تعهد دارند. باید منتظر بمانیم تا تیم ملی گام به گام پیش برود و چقدر می‌تواند کامل‌تر و شکل یافته‌تر خود را آماده بازی با رقیب کند. اطلاعات ما از تمامی تیم‌ها جسته و گریخته است و تا زمانی که مرحله نهایی بازی‌ها شروع نشود، اصلاً نمی‌توانیم تیمی را برنده بدانیم و نتیجه دیداری را پیش‌بینی کنیم. تیم‌ها اغلب مواقع، شکل متفاوتی را نسبت به انتظاری که از آنها وجود دارد به نمایش می‌گذارند.

تیم ملی ما توانایی‌های زیادی دارد و اگر بازیکنان جوانی مانند محمدامین حزبابوی یا محمدجواد حسین‌نژاد خود را به تیم ملی بزرگسالان می‌رسانند، قطعاً تلاش زیادی کرده‌اند. بازی بعدی تیم ملی با ازبکستان است و حریف آماده‌ای برابر ما قرار می‌گیرد. تیمی فیزیکی، دهنده و جسور که در خانه تلاش می‌کند تا به بهترین نتیجه برسد. هنوز دست‌مان نیامده که سرمربی تیم ملی کارلوس کی‌روش صعودهای خوبی به جام جهانی داشتیم و به این تیم ملی هم خیلی خوش بین هستیم.

تیم ملی باید استراتژی داشته باشد

مرتضی محمص

مدرس فینا

تیم ملی ایران دیدارهایش را در مرحله مقدماتی انتخابی جام جهانی ۲۰۲۶ که به صورت همزمان در سه کشور کانادا، آمریکا و مکزیک برگزار خواهد شد، آغاز کرده و قطعاً تلاش خود را خواهد کرد تا یک بار دیگر به مرحله نهایی مسابقات صعود کند. دو ماه دیگر هم تیم ملی باید در مرحله پایانی جام ملت‌های آسیا در قطر به مصاف حریفان خود برود.

بدون تردید فضای بازی‌های جام ملت‌ها و جام جهانی کاملاً متفاوت با یکدیگر است و اصلاً قابل مقایسه نیست. جالب اینکه ما در هر دو تورنمنت با هنگ‌کنگ دیدار داریم که شکل بازی کردن ما با این تیم فرق می‌کند.

دو بازی رفت و برگشت با این تیم در مرحله مقدماتی جام جهانی داریم که اولین بازی را برابر این تیم انجام دادیم و بازی دوم در سال آینده خواهد بود. در جام ملت‌های آسیا هم ثالث مقابل هم صف‌آرایی می‌کنند. کیفیت هنگ‌کنگ را در اولین بازی سنجیدیم، ولی قطعاً این تیم در شرایط بهتری وارد جام ملت‌ها خواهد شد. دو حریف دیگر در قطر داریم که امارات اصلی‌ترین حریف خواهد بود. تیمی که کیفیت فوتبالی بهتری نسبت به دو حریف دیگر دارد. فلسطین هم که در این روزها شاهد فجاج انسانی در آن هستیم، دور از ذهن نیست تا در جام ملت‌ها حاضر نباشد، اما در صورت حضور نباید حریفی دست و پا بسته تلقی شود.

تیم ملی ایران باید برای اینکه در جام ملت‌ها و صعود به جام جهانی و حتی صعود به مرحله